Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16773/2025
21.10.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Филиповић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Весна Томић Живановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Бранка Лекић Врзић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1952/25 од 07.08.2025. године, у седници одржаној 21.10.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против одлуке о трошковима парничног поступка садржаној у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1952/25 од 07.08.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против одлуке о трошковима парничног поступка садржаној у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1952/25 од 07.08.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П 837/24 од 24.04.2025. године, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљи по основу накнаде материјалне штете – обичне штете за период од 2005. – 2023. године услед заузећа дела тужиљине к.п. бр. ... КО Аранђеловац, у површини од 4,01 м2, делом новоизграђеног стамбеног објекта на к.п. бр. ... КО Аранђеловац исплати износ од 671,64 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом од 01.01.2024. године па до коначне исплате у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, тужбени захтев је одбијен као неоснован у делу од досуђених 681,64 евра у динарској противвредности до тражених 1.550.000,00 динара на име накнаде због немогућности коришћења дела земљишта под заузећем од стране туженог, а у своје сврхе, за период од 2005. – 2023. године, а све услед заузећа тужиљине к.п. бр. ... КО Аранђеловац, у површини од 4,01 м2, делом новоизграђеног стамбеног објекта на к.п. бр. ... КО Аранђеловац. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженом плати трошкове парничног поступка у износу од 363.584,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1952/25 од 07.08.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиље и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Аранђеловцу П 837/24 од 24.04.2025. године у делу става првог изреке у погледу одлуке о висини накнаде материјалне штете са законском затезном каматом од 24.04.2025. године, па до коначне исплате и ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке у погледу законске затезне камате и у ставу трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље да се обавеже тужени да на досуђени износ накнаде штете од 681,64 евра у динарској противвредности исплати тужиљи законску затезну камату од 01.01.2024. године до 23.04.2025. године. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка и одбијени су као неосновани захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију побијајући пресуду у ставу трећем изреке (одлука о трошковима поступка) која по својој природи представља решење, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и 23/10), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном случају, применом процесног закона, а правилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиље на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није основана.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку, прописано је да ако је за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том Закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да тужиља ревизијом побија одлуку о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може да изјави у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно потраживање, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић